PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie

RWA-61-2/15/WJ

Warszawa, 19 czerwca 2015 r.

DECYZJA nr RWA-3/2015

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez **Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k.** z siedzibą w Warszawie

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie, w związku ze sprzedażą i promocją czasopisma o nazwie „PC Format" numer 12/2014, nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206 ze zm.), polegającej na wprowadzeniu konsumentów w błąd co do istotnych cech oferowanego produktu, tj. czasu trwania licencji na używanie programu antywirusowego Bitdefender Total Security 2015, co może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i po zobowiązaniu się przez Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie do wyeliminowania trwających skutków tego naruszenia poprzez:

1. **przedłużenie do końca roku 2015 ważności kont zarejestrowanych przez czytelników czasopisma „PC Format", którzy zakupili numer 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015,**

2. **zamieszczenie w wydaniu czasopisma „PC Format" numer 6/2015 informacji o automatycznym przedłużeniu do końca roku 2015 roku ważności kont zarejestrowanych przez czytelników w wydaniach 12/2014 i/lub 3/2015,**

nakłada się na Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie **obowiązek wykonania powyższego zobowiązania, przy czym w zakresie zobowiązania**

wskazanego w pkt I. 1 nakłada się obowiązek jego wykonania w terminie 1 (jednego) tygodnia od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie **obowiązek publikacji niniejszej decyzji w całości wraz z informacją o przeprowadzonym postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów**, na koszt Wydawnictwa Bauer Sp. z o.o. Sp. k., na stronie internetowej tego przedsiębiorcy oraz stronie internetowej czasopisma (w dacie wydania niniejszej decyzji są to następujące strony internetowe: www.wydawnictwo.bauer.pl oraz www.pcformat.pl) w ten sposób, że odnośniki do treści decyzji oraz informacji o przeprowadzonym postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o następującej treści:

„Informujemy, że zostało zakończone postępowanie, które Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadził przeciwko Wydawnictwu Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie, wydawcy czasopisma „PC Format", w sprawie stosowania przez Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k., w związku ze sprzedażą i promocją czasopisma o nazwie „PC Format" – numer 12/2014, nieuczciwej praktyki rynkowej, polegającej na wprowadzeniu konsumentów w błąd co do istotnych cech oferowanego produktu, tj. czasu trwania licencji na używanie programu antywirusowego Bitdefender Total Security 2015. W trakcie postępowania Wydawnictwo Bauer zobowiązało się do podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK zachowań, m.in. poprzez przedłużenie do końca roku 2015 ważności kont zarejestrowanych przez czytelników czasopisma „PC Format", którzy zakupili numer 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015."

zostaną umieszczone na stronach głównych przedmiotowych stron internetowych oraz pozostaną na nich widoczne przez okres 2 (dwóch) miesięcy od daty ich opublikowania.

III. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie **obowiązek przedłożenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania** poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających wykonanie zobowiązania **w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Warszawie (dalej jako Prezes Urzędu lub Prezes UOKiK) przeprowadził postępowanie wyjaśniające (znak: RWA-403-22/15/WJ) mające na celu wstępne ustalenie, czy w związku z promocją i sprzedażą czasopisma o nazwie PC Format – numer 12/2014 nastąpiło naruszenie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 184, dalej jako ustawa okik) uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Po dokonaniu analizy materiałów otrzymanych od wydawcy czasopisma – Wydawnictwa Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie – Prezes Urzędu stwierdził, że zasadne jest wszczęcie wobec przedsiębiorcy postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r. wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez **Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k.** z siedzibą w Warszawie (dalej jako Przedsiębiorca lub Spółka), w związku ze sprzedażą i promocją czasopisma o nazwie PC Format – numer 12/2014 nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206 ze zm.) polegającej na wprowadzeniu konsumentów w błąd co do istotnych cech oferowanego produktu, tj. czasu trwania licencji na używanie programu antywirusowego Bitdefender Total Security 2015, co może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy okik.

W odpowiedzi na przedstawione zarzuty Przedsiębiorca złożył zobowiązanie do wyeliminowania trwających skutków stosowanej praktyki poprzez:

1. przedłużenie ważności kont zarejestrowanych przez czytelników czasopisma „PC Format", którzy zakupili numer 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015, do końca roku 2015,
2. zamieszczenie w wydaniu czasopisma „PC Format" numer 6/2015 informacji o automatycznym przedłużeniu do końca roku 2015 roku ważności kont zarejestrowanych przez czytelników w wydaniach 12/2014 i/lub 3/2015.

Prezes UOKiK zawiadomił Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Strona skorzystała z powyższego uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes UOKiK ustalił, że Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. jest spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: 0000413132. Spółka prowadzi działalność w zakresie wydawnictwa prasy rozrywkowej. Spółka wydaje m.in. czasopismo o nazwie „PC Format" (dalej jako gazeta, czasopismo). Do numeru 12/2014 gazety Przedsiębiorca dołączył oprogramowanie antywirusowe Bitdefender Total Security 2015 z licencją na okres 3 miesięcy. Na okładce tego numeru Spółka zamieściła informację

o następującej treści: „Najlepszy antywirus. Pełna wersja na cały rok". Szczegółowe informacje o czasie trwania licencji znajdowały się na str. 42 czasopisma.

Spółka reklamowała powyższy numer czasopisma także w Internecie. Na portalu internetowym interia.pl zamieszczona została następująca informacja: „(...) *najciekawszym punktem jest dołączona na płycie pełna wersja uznawanego za jeden z dwóch najlepszych, o ile nie najlepszy, pakietu zabezpieczającego – Bitdefender Total Security 2015. Jest to najnowsza wersja najbardziej rozbudowanej wersji aplikacji tego producenta. Jest to pełna roczna wersja*". Z kolei na swojej stronie internetowej Spółka zamieściła następujący opis zawartości czasopisma: „***Najlepszy antywirus*** *– pełna wersja programu do ochrony komputera –* ***Bitdefender Total Security 2015*** *– na cały rok do domu i firmy*".

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Przepis art. 1 ust. 1 ustawy okik ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy podejrzenia stosowania przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wymienionej w sentencji niniejszej decyzji.

Praktyka ta mogła dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów Przedsiębiorcy, którzy chcieliby skorzystać z jego oferty. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone jest w interesie publicznym.

Strona postępowania

Zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określony w art. 24 ust. 1 ustawie okik dotyczy jedynie przedsiębiorców, a zatem stroną postępowania prowadzonego przed Prezesem UOKiK może być wyłącznie podmiot posiadający status przedsiębiorcy w rozumieniu tej ustawy.

Ustawa okik zawiera legalną definicję przedsiębiorcy. Zgodnie z jej art. 4 pkt 1, pod pojęciem tym należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 584) oraz: a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, d) związek przedsiębiorców (z wyłączeniem przepisów dotyczących koncentracji)[1]. Natomiast w myśl art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której

[1] Trzeci człon definicji przedsiębiorcy zawartej w art. 4 pkt 1 lit. c) ustawy okik znajduje zastosowanie wyłącznie w postępowaniach w sprawach koncentracji.

odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Właściwą dla przedsiębiorcy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2 ww. ustawy).

Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie jest spółką prawa handlowego wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Nie ulega zatem wątpliwości, iż posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu powoływanego powyżej art. 4 pkt 1 ustawy okik. Oznacza to, że przy wykonywaniu działalności gospodarczej Spółka podlega rygorom określonym w ustawie okik. Tym samym jej działania mogą podlegać ocenie w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Uprawdopodobnienie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy okik, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub będących podstawą wszczęcia postępowania – że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań.

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 ustawy okik pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- uprawdopodobnienia w trakcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, iż przedsiębiorca stosuje niedozwoloną praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy,
- zobowiązania się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków.

Uprawdopodobnienie oznacza, że na korzyść strony postępowania odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia, że stosuje on praktykę określoną w art. 24 ustawy okik.

Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 ustawy okik łącznie.

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- **uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy,**
- **uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,**
- **złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę.**

Uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy

Bezprawność, do której odwołał się ustawodawca, wprowadzając do ustawy okik definicję praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, należy rozumieć jako sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami.

Zarzut stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej

Jako jedną z zakazanych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 24 ust. 2 ustawy okik ustawodawca wymienił stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych. Oznacza to, że jeśli mamy do czynienia z nieuczciwą praktyką rynkową w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, która jednocześnie narusza zbiorowe interesy konsumentów, to takie działanie w świetle prawa może zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych jest zakazane na mocy art. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. W myśl art. 4 ust. 1 ww. ustawy, praktyka przedsiębiorcy jest nieuczciwa, jeżeli pozostaje w sprzeczności z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. Przedmiotowy przepis zawiera klauzulę generalną, która na okoliczność stosowania danej praktyki będzie podlegała stosownej konkretyzacji. Jednocześnie ustawa dokonuje podziału nieuczciwych praktyk rynkowych na praktyki wprowadzające w błąd oraz agresywne praktyki rynkowe (art. 4 ust. 2 ustawy). Należy podkreślić, iż praktyki wprowadzające w błąd są zakazane w każdych okolicznościach i nie podlegają badaniu w świetle przesłanek wskazanych w art. 4 ust. 1 ustawy. Oznacza to, iż w celu wykazania niedozwolonego charakteru praktyki wprowadzającej w błąd nie trzeba odwoływać się do ogólnej definicji nieuczciwej praktyki rynkowej zawartej w art. 4 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, za praktykę rynkową wprowadzającą w błąd uznaje się działanie wprowadzające w błąd, które w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji lub rozpowszechnianie prawdziwych informacji w sposób mogący wprowadzać w błąd (art. 5 ust. 2 pkt 2 i 3 ww. ustawy). Taka praktyka może dotyczyć m.in. cech produktu (art. 5 ust. 3 pkt 2 ww. ustawy).

Odnosząc powyższe do rozpatrywanej sprawy, należy stwierdzić, iż Spółka, posługując się w materiałach promocyjnych oraz na okładce czasopisma sformułowaniami „wersja na cały rok" i „roczna wersja", mogła wprowadzać konsumentów w błąd co do rzeczywistego okresu, na jaki uzyskują licencję na używanie programu antywirusowego Bitdefender Total Security 2015 przy zakupie numeru 12/2014 „PC Format". Przeciętny konsument, odczytując powyższe zwroty, mógł uznać, iż zakupując gazetę, otrzyma program antywirusowy wraz z roczną licencją na jego używanie. Tymczasem otrzymywał program z jedynie 3-miesięczną licencją na używanie. Licencję tę można następnie wydłużyć, korzystając z kodów, które miały ukazywać się co kwartał, w kolejnych numerach czasopisma – łącznie do jednego roku. W ocenie Prezesa Urzędu użycie przytoczonych powyżej zwrotów, zarówno na okładce, jak i w materiałach promocyjnych czasopisma, miało nadać ofercie Spółki wyjątkowy charakter, jeszcze bardziej ją uatrakcyjnić i dzięki temu przekonać znacznie większą liczbę klientów do zakupu gazety. Takie działanie bez wątpienia mogło mieć wpływ na decyzje podejmowane przez konsumentów. Podkreślić należy,

iż konsumenci mają prawo do uczciwego i etycznego traktowania w relacjach z przedsiębiorcami, których elementem jest bez wątpienia uzyskanie rzetelnych (z punktu widzenia konsumentów) informacji o istotnych cechach oferowanego im produktu. Temu uprawnieniu konsumentów odpowiada obowiązek przedsiębiorcy czynienia tego w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny. Wypływa on z obowiązku lojalnego kontraktowania. W niniejszym przypadku, przeciętny konsument na skutek „uatrakcyjnionych" opisów zawartości czasopisma mógł podjąć decyzję o zakupie gazety, której w innym przypadku by nie podjął.

Powyższe uprawdopodabnia stosowanie przez Spółkę działań wprowadzających konsumentów w błąd co do istotnych cech oferowanego produktu, tj. czasu trwania licencji na używanie programu antywirusowego Bitdefender Total Security 2015, co może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy okik.

Uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów formułuje definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art. 1 ust. 1 ww. ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych – klientów traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lipca 2008 r., sygn. akt VI ACa 306/08).

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów".*

W ocenie Prezesa UOKiK, praktyki zarzucane Przedsiębiorcy mogą dotyczyć wszystkich konsumentów chcących skorzystać z jego oferty. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogą dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem mogą naruszać zbiorowy interes konsumentów.

W świetle powyższego, za uprawdopodobnione należy uznać naruszenie przez Spółkę zbiorowych interesów konsumentów.

Zobowiązanie Wydawnictwa Bauer Sp. z o.o. Sp. k.

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest zobowiązanie się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań. Zobowiązanie

przedsiębiorcy stanowi jednostronny akt woli, który w sytuacji wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy okik staje się obowiązkiem prawnym[2].

Zobowiązanie może polegać na podjęciu określonego działania bądź jego zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów.

W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez Spółkę zobowiązania do podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania trwających skutków sprzecznej z prawem praktyki, polegających na:

1. **przedłużeniu do końca roku 2015 ważności kont zarejestrowanych przez czytelników czasopisma „PC Format", którzy zakupili numer 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015,**

2. **zamieszczeniu w wydaniu czasopisma „PC Format" nr 6/2015 informacji o automatycznym przedłużeniu do końca roku 2015 roku ważności kont zarejestrowanych przez czytelników w wydaniach 12/2014 i/lub 3/2015,**

Prezes UOKiK uznał, iż zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania Przedsiębiorcy i wydanie decyzji na podstawie art. 28 ustawy okik.

W ocenie Prezesa UOKiK, zobowiązanie przedstawione przez Przedsiębiorcę zmierza do usunięcia naruszeń, powstałych w wyniku stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów. W związku z tym wniosek Przedsiębiorcy o wydanie decyzji zobowiązującej należało uwzględnić.

W pkt. I sentencji decyzji Prezes Urzędu nałożył zatem na Spółkę obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania, zakreślając jednocześnie w odniesieniu do zobowiązania wskazanego w pkt I.1 sentencji decyzji – stosownie do treści art. 28 ust. 2 ustawy okik – termin wykonania. Zdaniem Prezesa Urzędu, termin 1 (jednego) tygodnia (liczony od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji) jest terminem wystarczającym do skutecznego wykonania wszystkich czynności niezbędnych do realizacji złożonego zobowiązania.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

Obowiązek publikacji decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy okik, w decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Wydawnictwa Bauer Sp. z o.o. Sp. k obowiązek publikacji niniejszej decyzji w całości wraz z informacją o przeprowadzonym postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, na koszt Wydawnictwa Bauer Sp. z o.o. Sp. k., na stronie internetowej tego przedsiębiorcy oraz stronie internetowej czasopisma (w dacie wydania niniejszej decyzji są to następujące strony internetowe: www.wydawnictwo.bauer.pl oraz www.pcformat.pl) w ten

[2] M. Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz.* Warszawa 2008, s. 681-682.

sposób, że odnośniki do treści decyzji oraz informacji o przeprowadzonym postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o następującej treści:

„Informujemy, że zostało zakończone postępowanie, które Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadził przeciwko Wydawnictwu Bauer Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Warszawie, wydawcy czasopisma PC Format, w sprawie stosowania przez Wydawnictwo Bauer Sp. z o.o. Sp. k., w związku ze sprzedażą i promocją czasopisma o nazwie PC Format – numer 12/2014 nieuczciwej praktyki rynkowej, polegającej na wprowadzeniu konsumentów w błąd co do istotnych cech oferowanego produktu, tj. czasu trwania licencji na używanie programu antywirusowego Bitdefender Total Security 2015. W trakcie postępowania Wydawnictwo Bauer zobowiązało się do podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK zachowań, m.in. poprzez przedłużenie do końca roku 2015 ważności kont zarejestrowanych przez czytelników czasopisma PC Format, którzy zakupili numer 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015."

zostaną umieszczone na stronach głównych przedmiotowych stron internetowych oraz pozostaną na nich widoczne przez okres 2 (dwóch) miesięcy od daty ich opublikowania.

W ocenie Prezesa Urzędu nałożony na Spółkę obowiązek publikacyjny zmierza do przekazania możliwie najszerszemu kręgowi odbiorców informacji o zobowiązaniu złożonym przez Spółkę. Nakładając powyższy obowiązek, Prezes Urzędu wziął pod uwagę również fakt, iż Spółka może nie być dysponentem danych osobowych czytelników, którzy zakupili czasopismo „PC Format" nr 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015, w związku z czym istnieje prawdopodobieństwo, że nie wszyscy zainteresowani konsumenci zostaną powiadomieni o treści zobowiązania Spółki. Udostępnienie decyzji na stronach internetowych Spółki oraz czasopisma „PC Format" będzie stanowić dodatkowe źródło informacji dla konsumentów, w szczególności tych będących stałymi czytelnikami czasopisma, o działaniach, których na mocy niniejszej decyzji Spółka zobowiązała się dokonać, w tym o przedłużeniu do końca roku 2015 ważności kont zarejestrowanych przez czytelników czasopisma PC Format, którzy zakupili numer 12/2014 i/lub numer 3/2015 oraz zainstalowali program antywirusowy Bitdefender Total Security 2015

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Obowiązek składania informacji o stopniu realizacji zobowiązania

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy okik elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorcę obowiązku składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązania, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy[3], a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązania, jakim jest sprawozdanie.

Przedsiębiorca powinien zatem podjąć działania niezbędne do osiągnięcia skutku wskazanego w zobowiązaniu, a następnie przedłożyć Prezesowi UOKiK dokumenty poświadczające wykonanie zobowiązania w tym zakresie.

[3] D. Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz.* Warszawa 2009, s.1055.

Na złożenie sprawozdania z wykonania ww. czynności został Spółce zakreślony termin 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie III sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje Przedsiębiorcy odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

DYREKTOR
Delegatury w Warszawie
Dorota Grudzień-Barbachowska

Otrzymują:

1. Radca Prawny Marta Balcerowska

   Pełnomocnik **Wydawnictwa Bauer Sp. z o.o. Sp. k**
   Domański Zakrzewski Palinka sp. k.
   Rondo ONZ 1, XXI p.
   00-124 Warszawa

2. a/a